

befale hr. Per Ørum Jørgensen at gå ind at kigge på side 2, 3 og 4 i kommunernes hørings svar. Der kan man helt konkret se, hvad det er, kommunerne efterspørger. De efterspørger en mere handlingsorienteret strategi, der prioriterer udfordring og anviser konkrete handlemuligheder på både kort og lang sigt. De savner normer for planlægning og drift samt konkrete værktøjer, der kan have effekt på udfordringerne.

Det, der er Socialdemokratiets tilgang til det her, er alt andet lige, at jo før vi kommer i gang, og jo mere planlægning vi har i det her, jo billigere bliver det. Det her er ikke en planlægningsstrategi, det er en ad hoc-strategi.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Der er blevet sagt mange ting, både i dag og tidligere, om de problemer, som vi står over for i forbindelse med et klima, som tilsyneladende bliver stadig varmere, og de deraf afledte konsekvenser. Jeg vil godt sige, at der for Dansk Folkeparti overhovedet ikke er nogen tvivl om, at vi skal gøre, hvad vi kan. Vi skal faktisk bruge alle de nødvendige ressourcer på at sikre, at vi selvfølgelig er i stand til at håndtere de skader, som eventuelt måtte opstå, i takt med at klimaet bliver varmere. Men hvis vi seriøst skal kunne håndtere de problemer, vi står over for, er vi også nødt til at behandle temaet med den seriøsitet, ædruelighed og fornuft, som alle andre temaer og alle andre politiske spørgsmål nu engang bliver behandlet med.

Når nu vi hører forslagsstilleren indlede sin tale, hele sin motivation med at henvise til stormskaderne i 1999, kan jeg ikke lade være med at citere fra den rapport, som WMO, World Meteorological Organization, udarbejdede i 2006. Undskyld, forretningsordenen påbyder mig at oversætte navnet, og det hedder på dansk den verdensmeteorologiske organisation. Den udarbejdede i 2006 en rapport, som netop analyserede sammenhængen mellem CO₂-udslip, den globale klima udvikling og orkaner. Der siger rapporten altså, citat:

Selv om der både er noget, der taler for og imod eksistensen af et tydeligt antropogent – dvs. menneskeskabt – signal i klimarekorden for

tropiske cykloner til dato, så kan der ikke drages nogen endelig konklusion på dette punkt.

Senere i samme rapport står der, citat:

Den seneste stigning i tropiske cykloners påvirkning af lokalsamfund skyldes hovedsagelig den voksende koncentration af indbyggere og infrastrukturen i kystområder.

Hovedårsagen til, at Katrina blev så dyr, at skaderne blev så omfangsrige, er ganske enkelt, at der i dag bor langt flere mennesker i kystområderne end tidligere. Der bor langt flere mennesker, som har langt flere ressourcer end tidligere, og skaderne bliver så derefter. Hvis man i verdenshistorien sammenligner og ser på de skader, som de virkelig store storme har forårsaget f.eks. i USA gennem de sidste 100 år, så har man kunnet konstatere, at den allermest ødelæggende storm var stormen i Miami i 1926, som, hvis man tager udgangspunkt i, hvordan Miami ser ud i dag, ville have forårsaget skader for 150 milliarder dollars.

Den anden mest skadende storm er år 1900's storm i Galveston, der, som Galveston ser ud i dag, ville have forårsaget skader for 100 milliarder dollars.

På tredjepladsen kommer altså så Katrina, som jo er blevet billedet på, hvorfor vi er nødt til at gøre noget i forhold til den globale klima udvikling, og som vi alle sammen ved førte til skader for 81 milliarder dollars.

Det er bare vigtigt for mig og for Dansk Folkeparti at slå fast, at hvis vi skal håndtere de problemer, som en stigende global temperatur medfører, så duer det altså ikke at basere sig på skræmmebilleder og på alle mulige uhyggelige forudsigelser. Så må man nødvendigvis basere sig på de kendsgerninger, som vi har. Derfor må man også stille sig selv det spørgsmål: Hvordan imødegår vi egentlig de her problemer bedst? For os i Dansk Folkeparti – både her i dag, hvor vi diskuterer klimatilpasningsstrategi, og da vi for en måneds tid siden forhandlede energiforlig og i øvrigt i alt andet, vi foretager os – er det helt afgørende, at vi gør det, der økonomisk giver mest mening. Der, hvor vi kan redde flest liv, der, hvor vi kan sikre mest velfærd, og der, hvor vi kan gøre mest gavn for en krone, ønsker vi at den skal anvendes.

Man må så stille spørgsmålet: Hvordan kommer vi bedst i mål? Bruger vi pengene bedst ved i EU, i den klimahandlingsplan, man dér har lavet, at bruge 70 milliarder dollars om året på at sænke CO₂-udslippet? Vil det løse flest problemer? Eller vil det løse flest problemer, hvis man